

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Juledag – 25. desember 2016

Prekentekest: Joh 1,1-14

Lesetekst I: Ordsp 8,1-2; 22-31

Lesetekst II: Hebr 1,1-6

Historiens sterkeste julesang

Juledagens tekst er rene poesien. Rytmask og enkelt tegnes julens hovedperson for oss. Vi får høre både om hvem han er, og hva han kom for. Teksten er historiens sterkeste julesang, direkte inspirert av Guds egen Ånd (Joh 16:13).

‘Ordet’ som ble menneske (v.1–3 og v.14)

At Guds enbårne sønn, den eneste i sitt slag, ble menneske, er julens mysterium. Han var hos Gud fra evighet, ja, var *ett* med ham. Han var Guds levende skaperord i tidenes morgen, selve Guds visdom (Ords 8,27–31). Verden ble til ved ham (v.1-3, jf. Hebr.1,3).

Nå er Guds sønn blitt vår bror, et menneske som oss (v.14). Men denne gangen gjelder det ikke skapelse, men frelse. Han tok kjøtt og blod på seg for å forsone Faderen med oss (Ef 2,16).

Da måtte han også ta «bolig iblant oss» (v.14). Uttrykksmåten henspiller på 2 Mos 25,22 og 1 Kong 8.12–13 og 29. I Jesus er Gud kommet oss like nær som han var i Israels tabernakel (møteteltet) i ørkentiden og i Salomos tempel i kongetiden. En gammel dansk oversettelse har visst følgende formulering: «Og Ordet blev kød og *tabernaklede* blant os». Det treffer saken.

I ørkentiden presenterte Gud seg slik: «Herren er Herren, en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rik på miskunn og sannhet!» (2 Mos 34,6). Nå presenterer apostelen Johannes *Jesus* på samme måten som Gud presenterte seg. Hans herlighet er *full av nåde og sannhet*.

Apostelen Johannes ble kjent med Jesus på jorden og «*så* hans herlighet». Dette satte så sterke spor at han for all ettertid ble blant dem som *forkynte* denne herligheten. At Jesus er full av sannhet, innebærer at han er *den troverdige*. Han er *amen* (et ord med samme rot som ordet sannhet på hebraisk). Han er den vi kan bygge vårt liv og vår framtid på.

Å bli født inn i Guds familie (v.10–13)

Apostlene forkynte med sikte på at folk skulle ta imot forkynnelsen og tro på Jesus. Mange, også blant hans egne (jødene), avviste budskapet. Men noen trodde og imot ham (v.10–12). Slik også i dag: Noen tar imot og tror. Disse blir behandlet i nåde – ufortjent godt, for han er «full av nåde». De *fødes* inn i Guds familie som Guds barn, en uttrykksmåte som utelukker egeninnsats i frelsen (v.13). I samfunn med ham får de del i det evige livet, og dermed del i det lyset de kan gledes over og orientere seg etter.

Liv og lys – mer enn filosofiske begrepet (v. 4–9)

For både «liv» og «lys» er knyttet til denne Guds enbårne sønn (v.4–5). Selv sa han senere: «Jeg er oppstandelsen og livet» og «Jeg er verdens lys» (11,25; 8,12).

Han kom som et barn i en *trang* stall, men adressatene hans er alle – i den *vide* verden. Hans mål

er 'opplysning' – ikke bare om skapelsen som han i noen grad allerede opplyser alle om, men om frelsen som er totalt ukjent, og som må forkynnes (v.9).

Små Johannes-er med et stort budskap!

I jula er det flere enn vanlig som hører Guds ord. Dess viktigere er det å legge vekt på hvem jomfrusønnen i krybben virkelig var, *og* hva han kom for. Da vitner vi om lyset. Døperen Johannes var en stor mann med et stort budskap (Matt 11,7–11). Sanne forkynnere går i hans fotspor som små 'Johannes-er' – *men med det samme store budskap!* Stå fram med frimodighet kjære medpredikanter! Gå og vær etterfølgere av døperen Johannes og apostelen Johannes! Da får folk noe å grunne på i jula.

Salmeforslag:

Folkefrelser til oss kom.

Deilig er den himmel blå.

God jul til alle!

Egil Sjaastad

Dosent Fjellhaug Internasjonale Høgskole

ESjaastad@fjellhaug.no